

handlingen er begået, det lidte formuetabs ringe betydning eller af andre grunde, er straffen bøde, jf. straffelovens § 287, stk. 1. Under i øvrigt formildende omstændigheder kan straffen bortfalde.

Bestemmelsen i straffelovens § 171 om *dokumentfalsk* fungerer i vidt omfang som en specialbestemmelse om bedrageri begået med et falsk dokument som middel. Efter denne bestemmelse straffes for dokumentfalsk den, der gør brug af et falsk dokument til at skuffe i retsforhold. Efter straffelovens § 172 kan dokumentfalsk straffes med fængsel indtil 8 år.

Desuden kan nævnes straffelovens §§ 161-163 om *urigtig erklæring m.v.* til offentlig myndighed. Efter straffelovens § 161 straffes med bøde, hæfte eller under skærpente omstændigheder med fængsel indtil 2 år den, som for eller til en offentlig myndighed afgiver falsk erklæring på tro og love eller på lignende højtidelig måde, hvor sådan form er påbudt eller tilstedt. Straffelovens § 162 indeholder en bestemmelse, hvorefter den, som ellers for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke den pågældende har pligt til at afgive forklaring, straffes med bøde eller hæfte eller med fængsel indtil 4 måneder. Endelig er det i straffelovens § 163 fastsat, at den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 4 måneder.

Efter bestemmelsen i straffelovens § 278, stk. 1, nr. 3, straffes for *underslæb* den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding uretmæssigt forbruger penge, der er betroet den pågældende, selv om den pågældende ikke var forpligtet til at holde disse afsondrede fra sin egen formue. Som det fremgår, er det en forudsætning for at anvende denne bestemmelse, at pengene er »betroet« den pågældende. Det er i retspraksis antaget, at f.eks. brug af socialhjælp i strid med forudsætningerne ikke er underslæb, jf. Vestre Landsrets dom offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 1937 s. 1103. Det må på den baggrund antages, at § 278, stk. 1, nr. 3, næppe kan finde anvendelse i tilfælde, hvor f.eks. støtte opnået på retmæssigt grundlag efterfølgende anvendes til andet formål.

Brug af midler til uvedkommende formål er efter omstændighederne strafbart efter straffelovens § 298, nr. 2. Efter denne bestemmelse straffes den, som, uden at betingelserne for at anvende § 279 foreligger, ved forbrug af forudbetalt vederlag sætter sig ud af stand til at levere modydelsen.

Straffelovens bestemmelser om bedrageri, dokumentfalsk og urigtig erklæring m.v. suppleres som

nævnt på en række områder af særlove, der indeholder bestemmelser om svig med fællesskabsmidler.

Til illustration kan nævnes lov administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lovbestemt godkendelse nr. 65 af 9. februar 1996.

Denne lovs § 23, stk. 1, indeholder en bestemmelse, hvorefter den, der bl.a. til brug for afgørelser, der træffes i henhold til Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven. Det samme gælder den, der handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå.

Efter lovens § 25, stk. 1, straffes bl.a. den, der begår et forhold som nævnt i § 23, stk. 1, med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling af afgifter i henhold til de pågældende forordninger eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling af ydelser til sig selv eller andre i henhold til de pågældende forordninger, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, under skærpente omstændigheder indtil 4 år.

Som et andet eksempel kan nævnes lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v., jf. lov nr. 482 af 12. juni 1996. Denne lovs § 17 indeholder lignende bestemmelser om strafansvar i anledning af svig inden for fiskerisektoren.

3.3. Dansk straffemyndighed.

Regler om *dansk straffemyndighed* er fastsat i straffelovens §§ 6-12. Dansk straffemyndighed omfatter bl.a. handlinger foretaget i den danske stat, jf. straffelovens § 6, nr. 1, (territorialprincippet) og handlinger foretaget i udlandet af personer med en nærmere angivet tilknytning til Danmark, jf. straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2 (personalitetsprincippet).

I straffelovens § 6, nr. 1, kan der ikke indlægges et krav om, at hele den kriminelle virksomhed er foretaget i den danske stat, for at der er dansk straffemyndighed. Når blot en del af virksomheden er foretaget her i landet, må forholdet antages at være undergivet dansk straffemyndighed efter denne bestemmelse.

Er handlingen ikke foretaget i Danmark, men har den virkning her i landet, kan den efter omstændighederne være undergivet dansk straffemyndighed. I de tilfælde, hvor en handling strafbarhed afhænger af eller påvirkes af en indtrådt eller tilsigtet følge, betragtes handlingen således tillige som foretaget dér, hvor virkningen er indtrådt eller tilsigtet at skulle indtræde,